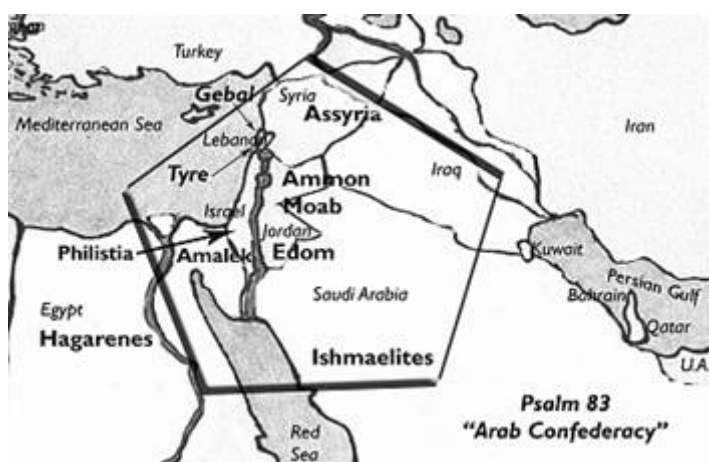

Psalm 83

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt 28 maart 2012) (Laatste bewerking: 15 februari 2022)

Psalm 83:3t/m9 “Want zie uw vijanden tieren, uw haters steken het hoofd op; zij smeden een listige aanslag tegen uw volk en beraadslagen tegen uw beschermelingen. Zij zeggen: Komt, laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht. Want zij hebben eensgezind beraadslaagd tegen U een verbond gesloten: de tenten van Edom en de Ismaëlieten, Moab en de Hagarenen, Gebal, Ammon en Amalek, Filistea met de inwoners van Tyrus; zelfs Assur heeft zich bij hen gevoegd...”

Dit Psalm 83 is geschreven door Asaf, een Liviet uit de stam Gersôm. De naam Asaf betekent ‘de verzamelaar’. Asaf was een zangmeester van David en dichter. De psalmen 50:73 t/m 83 zijn aan hem toegekend. Psalm 83 begint met een verzoek aan God niet werkeloos te blijven toezien: **‘O God, houd U niet stil, zwijg niet en blijf niet werkeloos, o God’**. Aanleiding tot dit verzoek zijn de bedreigingen van Israëls vijandige burenen. Asaf beschrijft hoe de vijanden (binnencirkel) van de God van Israël van plan zijn de staat Israël te vernietigen.

Er bestaat een scala aan meningen hoe Psalm 83 uitgelegd moet worden. Zo maar een paar voorbeelden: ‘deze oorlog heeft respectievelijk plaatsgevonden in 1000 v. Chr., 1948, 1967 en 1973’. Sommigen menen dat het hierbij enkel gaat om een gebed en beslist geen aankondiging van een aanslag van Israëls burenen op de Joodse staat. Anderen geloven dat deze oorlog dezelfde is als de invasie van Gog en zijn kornuiten zoals in Ezechiël 38-39 beschreven. Allemaal meningen die terug te vinden zijn in boeken, brochures en op diverse internet sites.

Het proces Israël te willen vernietigen is al eeuwen aan de gang. De Joodse staat heeft te maken valse claims op het land, lastercampagnes [beestachtige terreuraanslagen](#) en oorlogen zoals in 1948, 1967 en 1973 waarbij Israëls burenen betrokken waren. De afschuwelijke slachtpartijen van moslims onderling waarbij ze elkaar in naam van hun god en profeet, in gruwelijkheden naar de kroon steken zoals praktisch dagelijks in de [diverse landen te zien is](#), laten nog eens zien waar Israël al jaren mee te maken heeft. De Joodse staat strijdt constant voor haar eigen voortbestaan, en moet zich continu verdedigen tegen de leugenachtige media die de wereldburgers op een schandalige manier manipuleren, en de diverse met Israëls vijanden heulende wereldleiders en de [Verenigde Naties](#).

De *aanslag* zoals genoemd in Psalm 83 is gericht tegen Gods *beschermelingen*. Israel is Gods beschermeling. Noch in de Bijbelse geschiedenis, noch in de laatste tweeduizend jaar is die oorlog uitgebroken. Dat deze vijanden eensgezind hebben beraadslaagd is opmerkelijk vanwege de grote onderlinge geschillen. Zij kennen normaal gesproken geen echte eensgezindheid. Alleen wanneer het om Israël gaat, worden ze overspoeld door haat en vernietigingsdrang.

Zoals gezegd bestaan er meningen dat de oorlog van Psalm 83 en de invasie van Gog zoals geprofeteerd door Ezechiël om dezelfde gebeurtenis gaat. Er zijn echter duidelijke onderlinge verschillen. Bij de invasie van Gog gaat het om landen uit de ‘buitenste ring’ rondom Israël waaronder Gomer, Togarma, Perzen (Iran) Ethiopiërs en Puteeërs die met miljoenen militairen zullen proberen Israël te overspoelen. In de profetie van Ezechiël bestaan de vijanden van Israël in de (binnen cirkel) zoals in Psalm 83 beschreven, niet meer of zijn althans zo verzwakt dat ze geen rol van belang meer spelen.

Ook de motieven in Psalm 83 en Ezechiël voor een oorlog verschillen. In Psalm 83 is het motief: laten wij hen als volk verdelgen, zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht. In Ezechiël is het motief: **‘buit te maken en roof te plegen tegen een natie die uit het gebied der volken bijeengebracht is, die have en goed heeft verworven, die op de navel der aarde woont**. In Psalm 83 is sprake van een beraadslaging onder Israëls

tegenstanders. Ezechiël profeteert dat God 'Gog zal komen halen, haken in zijn kaken zal slaan (Gog wil dus kennelijk niet) en hem doen uittrekken met zijn gehele leger tegen Israël als een wolk die het land bedekt.

De landen/volkeren die in Psalm 83 worden genoemd

Edom

Psalm 83 begint met de tenten van Edom. Dit gebied ligt in het zuidelijk deel van Jordanië. Toen de Israëlieten begonnen aan de laatste etappe van hun woestijnreis, was het eerste volk dat ze ontmoeten het broedervolk Edom, de afstammelingen van Ezau de broeder van Jacob. De Bijbel verteld dat toen Mozes met de Israëlieten in Edom was aangekomen, hij boden zond tot de koning van Edom met het verzoek door zijn land te mogen trekken. **Numeri 20:17 Laat ons toch door uw land trekken; wij zullen niet door akkers en wijngaarden trekken en wij zullen geen welwater drinken; de Koninklijke weg zullen wij gaan, zonder naar rechts of naar links af te wijken, totdat wij uw gebied zullen zijn doorgetrokken.** De koning van Edom weigerde hem echter de doortocht waardoor Mozes zich gedwongen zag een andere route te nemen. De genoemde Koninklijke weg verbond sinds onheuglijke tijden Damascus met West Arabië. De route die Mozes volgde liep langs een gebied met grillige bergen. Midden in dit gebied ligt in een vallei de oude stad Petra, bereikbaar via een nauwe kronkelende kloof die de naam "El Sik" draagt.

De profeet Ezechiël profeteert dat Edom een zware schuld op zich geladen heeft door zich op het huis van Juda te wreken.

Ezechiël 25:12-14 "...zo zegt de Here Here: Ik strek mijn hand uit tegen Edom... Ik zal het tot een puinhoop maken...door het zwaard zullen zij vallen. En mijn wraak op Edom zal Ik leggen in de hand van mijn volk Israël; dat zal Edom behandelen naar de eis van mijn toorn en van mijn grimmigheid..."

In (Ezechiël 35) is zelfs een heel hoofdstuk dat aan Edom gewijd en zowel de profeet Jesaja (34) als Jeremia (49:7-22) melden eveneens een Godsgericht over Edom. Jesaja geeft een beeldrijke beschrijving van de straf die God Edom zal geven wanneer Hij het rechtsgeding van Sion gaat uitvoeren. Edom was het broedervolk en dit broedervolk heeft Israël meer gehaat dan enig ander volk. In de Bijbel wordt Edom gezien als het hoofd van de volken die Israël haten.

Ismaëlieten

Het tweede volk dat genoemd wordt zijn de Ismaëlieten. De Ismaëlieten zijn de afstammelingen van Ismaël. Ismaël was een zoon van Abraham en Hagar en zijn naam betekend 'de Here heeft verhoord'. Ismaël is de stamvader der Arabieren en kreeg de zegen mee dat uit hem 12 vorsten zouden komen, en dat hij een groot volk zou voortbrengen. De Ismaëlieten worden in verband gebracht met Saoedi-Arabië maar bewonen tevens het noordelijk deel van Afrika en een groot deel van het Midden-Oosten. De bewoners van de Noord-Afrikaanse landen zullen deelnemen aan de invasie van Gog en worden door Ezechiël genoemd onder de verzamelnaam Puteeërs. Saoedi-Arabië draagt net als de rest van de Arabische wereld voor een niet-onaanzienlijk deel bij aan het verspreiden van haat tegen Israël. Het is de geboorteplaats en moederland van de islam. Reeds op 23 november 1937 zei de Saoedische koning Ibn Saoed tegen de Britse kolonel Dickson: *'Onze haat tegen de Joden heeft zijn oorsprong in de goddelijke veroordeling van de Joden, omdat zij eerst Issa (dat is niet Jezus zoals die uit de Bijbel bekend is) en daarna Allah's profeet Mohammed hebben afgewezen.'* Ibn Saoed voegde er als heerser over Mekka aan toe dat *'als een moslim een Jood doodt, hij daarvoor naar Allah's paradijs gaat.'* Toen Hitler in 1935 de anti-Joodse Neurenberger wetten uitvaardigde, kreeg hij uit alle delen van de Arabische wereld gelukstelegammen. De door de staat uitgegeven kranten in Saoedi-Arabië verschillen niets met de uitgaven in het Duitsland van Hitler.

De Saoedische oliedictator Abdullah

Moab

Moab ligt in het centrale deel van Jordanië. Moab was de vader van de latere Moabieten. De landstreek Moab is genoemd naar de zoon van de eerste dochter van Lot (Genesis 19:31-37). Hij is de stamvader van de Moabieten. Diverse profeten maken melding van een Godsoordeel waaronder de profeet Zefanja.

Zefanja 2:8-9-10 “Ik heb gehoord het gesmaad van Moab, en het gehoon der Ammonieten, waarmee zij mijn volk smaadden en zich verhieven tegen hun gebied. Daarom zowaar Ik leef, luidt het woord van de Here der heerscharen, de God van Israël, voorwaar, Moab zal aan Sodom gelijk worden, en de Ammonieten aan Gomorra, een veld van distelen en een zoutgroeve en een woestenij tot in eeuwigheid. Het overblijfsel van mijn volk zal hen plunderen en de rest van mijn natie hen erfelijk bezitten.”

Ook Jeremia profeteert over Moab (48:1-47) en Jesaja zegt dat Moab op zijn plaats neergestampt zal worden, zoals stro neergestampt wordt in het water van een mestkuil (Jesaja 25:10-12).

Hagarenen

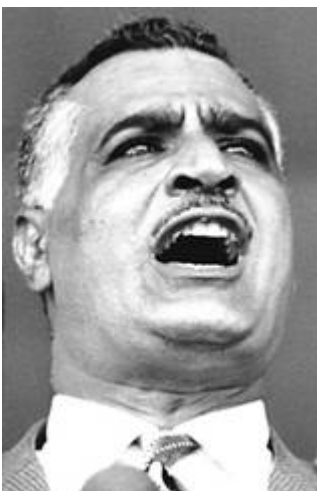
De Hagarenen zijn de afstammelingen van Hagar, de verstoten vrouw van Abraham. Deze bewoonden destijds het land, bekend als de woestijn van Paran-oostelijk van Ezion-Geber. Volgens Genesis 21:21 ontstond er later een nauwe verwantschap met Egypte. Daarom geloven diverse onderzoekers dat de genoemde Hagarenen in Egypte gezocht moeten worden.

Uit alles wordt duidelijk dat ook Egypte net als de rest van de Arabische wereld druk bezig is Gods volk op allerlei gebied te kleineren en te isoleren. Egypte behoorde tot de coalitie van landen die in 1948, 1967 en 1973 een poging deden Israël van de kaart te vegen.

Na de onafhankelijkheidsverklaring door David Ben Goerion op 14 mei 1948 zagen de nauwelijks 650.000 Joodse overlevenden van de Holocaust en de Arabische pogroms zich tegenover een overmacht geplaatst van vijf Arabische legers (Egypte, Syrië, Transjordanië, Libanon en Irak) met naar schatting 1 miljoen Arabische troepen. Dat Israël deze oorlog won was niets anders dan een mirakel. Het was de hand van God die hen had beschermd.

Jesaja 41:10 -14 “vrees niet, want Ik ben met u, zie niet angstig rond, want Ik ben uw God Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke Rechterhand. Vrees niet, gij wormpje Jacob, gij volkje Israël! Ik ben het, die u help; luidt het woord des Heren, en uw Verlosser is de Heilige Israëls.”

Op 28 mei 1967 zei de Egyptische leider Nasser: „Onze daad zal de wereld verbazen. Ze zullen zien dat de Arabieren klaar staan voor oorlog. Wij erkennen het bestaan van Israël niet. Het is al oorlog sinds 1948. Ons doel is het volledige herstel van Palestina, oftewel de vernietiging van Israël. Ons eerste doel: vervolmaking van de Arabische militaire macht. Ons nationale doel: de vernietiging van Israël.” Israël had slechts zes dagen nodig de gezamenlijke Arabische legers volledig te verslaan.

Nasser

Tijdens de [Yom Kippur oorlog](#) in 1973 behoorde Egypte wederom tot één van Israëls tegenstanders. Tenminste negen Arabische staten waren betrokken bij de aanval. Bij het Suezkanaal moesten slechts **500** Israëlische militairen het opnemen tegen **80.000** militairen van het Egyptische leger. De eerste twee dagen werd Israël onder de voet gelopen. In de Sinaï werd een tankslag geleverd zoals zelden in de wereld te zien is geweest. Twee weken later werd Egypte van een vernietigende nederlaag gered door de [Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger](#) en de Veiligheidsraad, die aan de zijlijn toekeek toen Israël leek te worden vernietigd. De secretaris-generaal van de VN, ex-nazi Kurt Waldheim, kwam pas in actie toen Israël onverwacht de overhand kreeg. Op 22 oktober eisten de Sovjets een wapenstilstand: het omsingelde Derde Egyptische leger dreigde verpletterd te worden. Israël werd als agressor aangewezen terwijl het aan alle

kanten werd aangevallen. Na twee weken maakte de VN Veiligheidsraad middels een resolutie een einde aan deze oorlog, omdat deze desastreus verliep voor Egypte en Syrië.

Op 26 maart 1979 werd onder druk van het Witte huis een vredesverdrag ondertekend door Israëls toenmalige premier Menachem Begin en de Egyptische leider Anwer Saddat waarbij de [Amerikaanse president Jimmy Carter](#) als getuige optrad. De ‘vrede’ tussen Israël en Egypte bestaat slechts op papier. Net als in de rest van de Arabische wereld is ook Egypte Israël onveranderd vijandig gezind.

De Commissie Buitenlandse Zaken van het Egyptische parlement noemde Israël op 13 maart 2012, 'de grootste vijand van Egypte en het Arabische volk'. De regering wordt opgeroepen alle banden en akkoorden met het land te heroverwegen. Sinds het afzetten van dictator Hosni Mubarak in 2011 is Egypte een radicaal islamitische koers ingeslagen nadat de moslimextremist [Youssef al-Qaradawi](#) in triomf naar Egypte is teruggekeerd waar hij hartstochtelijk door honderdduizenden Egyptenaren is toegejuicht. Zoals verwacht won de Moslim Broederschap de verkiezingen en werd Mohammed Mursi de nieuw president. In Caïro en andere steden gingen tienduizenden schreeuwende Egyptenaren de straat om de overwinning van Mursi te vieren en het laatste restje vrijheid vaarwel te zeggen. Er heerste binnen de korste tijd een klimaat van terreur en vervolging van de Koptische christenen. De macht van Mursi en zijn extremistische moslimtrawanten heeft niet lang geduurd want begin juli 2013 is hij door een 'staatsgreep' afgezet en heeft het leger de macht weer overgenomen.

De Egyptische moslimextremist Youssef al Qaradawi tijdens een massabijeenkomst op het Tahrirplein in Caïro op 18 februari 2011.

De Profeet Jesaja waarschuwde Israël toch vooral niet op Egypte te vertrouwen.

Jesaja 36:6 “Zie, gij vertrouwt op die geknakte rietstaf, op Egypte, die als iemand daarop steunt, hem in de hand dringt en ze doorboort.”

Volgens de profeet Joël zal er een moment komen in de toekomst waarin de God van Israël Zijn toorn over Egypte zal uitspreken en dit land tot een woestijn zal worden.

Joël 3:18 “Egypte zal tot een woestijn worden... vanwege het geweld de kinderen van Juda aangedaan, in wier land zij onschuldig bloed hebben vergoten.”

Wat de toekomst ook zal brengen; op enig moment in de toekomst zal Egypte met een bijzonder heftig Gods oordeel te maken krijgen vanwege de haat tegen het kleine Sieraadland Israël. God waakt over Israël zoals Hij eeuwenlang over *Zijn kinderen* heeft gewaakt.

Ezechiël 29:12 “Ik zal het land Egypte maken tot een woestijn te midden van verwoeste landen; zijn steden zullen een woestijn zijn te midden van verdelgde steden, veertig jaar. Ik zal de Egyptenaren onder de volken verstrooien en hen verspreiden over de landen.”

Sommige Bijbeluitleggers zijn van mening dat deze profetie al is vervuld in het jaar 742 v. Chr., toen Egypte werd aangevallen en overwonnen door Nebukadnezar waarbij een groot deel van de bevolking werd weggevoerd naar Babel. Maar in Joël 3:19 staat dat Egypte tot een woeste wildernis zal worden en dat in het kader van de eindtijd.

Toch is dit niet het eind van het verhaal. In de Messiaanse tijd zal God Egypte verenigen met Israël en Assyrië, zodat er zelfs een Heerbaan zal zijn van zegen, (Jesaja.19:18-25). Dan zal de Heer zeggen: *‘Gezegend is Egypte, mijn volk, en Assyrië, werk van mijn handen, en Israël, mijn bezit.’*

Gebal en Tyrus (Libanon-Hezbollah)

Gebal was in het verleden een havenstad van de Foeniciërs en wordt genoemd in Ezechiël 27: 9. Deze plaats ligt vandaag binnen de grens van Libanon. [Libanon is de thuishaven van de islamitische terreurbeweging Hezbollah](#). De profeet Ezechiël omschrijft Libanon als beeld van de duivel. (Ezechiël 28) Toepasselijker kan het land vandaag niet genoemd worden, nu de religieusfascistische terreurbeweging Hezbollah daar in feite de lakens uitdeelt en met maar een bedoeling is opgericht, de staat Israël te willen vernietigen. De “partij van Allah” gebruikt dorpen, moskeeën, en burgerwoningen voor het lanceren van raketten. Overal in het zuiden van Libanon, in steden en dorpen, in valleien, bossen of in de nabijheid van rivieren, heeft de terreurbeweging zijn stellingen uitgebouwd. Zonder hulp van Syrië en Iran kunnen de religieuze moslimfanaten van Hezbollah niet bestaan. Damascus en Teheran trekken aan de touwtjes en Mohammed’s gewelddadige volgelingen acteren zodra ze daar het bevel toe krijgen. Volgens Israël opereren inmiddels 5000 leden van Hezbollah in het zuiden van Libanon en zou de beweging thans over 20.000 manschappen beschikken. Een derde hiervan heeft een gevechtstraining in Iran achter de rug. De opbouw van Hezbollah heeft ertoe geleid dat Libanon tot een vazalstaat van Iran en Syrië is omgevormd. Dit past in de Iraanse strategie om via vazal staten en allerlei terreurbewegingen te proberen Israël van de wereldkaart te verwijderen.

De Libanese terreurbeweging Hezbollah met Hitlergroet

God zal Libanon aan Israël geven om er te wonen. Zoals een vuur de bomen verteert, zo zal Gods vuur, dat vanuit Israël zal komen, Libanon verteren. De profeet Zacharia maakt duidelijk hoe God Zich als een strijder met de oorlogen bemoeit die Israël te voeren heeft. Dat is inmiddels wel duidelijk geworden na de oorlogen die Israël tot nu toe heeft moeten voeren tegen de Arabische wereld en de verschillende islamitische terreurgroepen. Tyrus betekent: 'Rots'. Tyrus was vroeger een zeer vermaarde, rijke en grote handelsstad van de Phoeniciërs.

Amos 1:10 "...zal Ik vuur werpen binnen de muren van

Tyrus, zodat het zijn burchten verteerd."

In Ezechiël 47 en 48 worden de grenzen aangegeven van Israël in het Duizendjarige Rijk. Hier blijkt dat een deel van Libanon bij Israël gaat horen.

Ammon

Net als de bevolking van Edom en Moab, bestaat ook de bevolking van Ammon voor een groot deel uit Arabieren die zich 'Palestijnen' noemen. Ammon is genoemd naar de zoon van de jongste dochter van Lot, Ben-Ammi, de vader van de Ammonieten (Genesis 19:37-38). De Bijbel maakt duidelijk dat de Ammonieten in voorgaande onmin leefden met de Israëlieten. De Jordaanse hoofdstad Amman is naar Ammon genoemd. De huidige koning van Jordanië Abdullah II bin al Hoessein, gedraagt zich net als de rest van de Arabische leiders in het Midden-Oosten, vijandig ten aanzien van Israël en [bemoeit zich regelmatig met Israëlische aangelegenheden](#). Hij vindt dat de Joodse staat het aloude thuisland Samaria, Judea en het oostelijk deel van Jeruzalem aan het PLO-bewind in Ramallah moet overdragen. Hij waarschuwde dat Jeruzalem [een rode lijn is die Israël niet moet overschrijden](#) omdat dat de stabiliteit van de regio ernstig in gevaar zal brengen.

Hier de vrijmetselaar koning *Abdullah II bin al Hoessein* met Jasser Arafat die in de zeventiger jaren probeerde zijn vader van de troon te stoten.

Abdullah heerst over een door de Britten gecreëerd 'koninkrijk' op [twee-derde deel](#) van het door de [Volkerenbond aan het Joodse volk toegewezen](#) land. De geschiedenis kent geen land dat Jordanië heet. Het gebied maakte tot 1917 deel uit van het Ottomaanse rijk. In het jaar 1946 werd Transjordanië onder de heerschappij van de Hashemieten een onafhankelijke staat. De wortels van de voorvaders van Abdullah liggen in Saoedi-Arabië en kunnen geen enkele historische claim leggen op het land waarover zij thans de scepter zwaaien. Het is niets anders dan een cadeautje van de Britten. De bevolking van Jordanië bestaat voor ruim 60 procent uit Palestijnen, waaronder koningin Rania. Abdullah beweert net als een hele serie andere fantasten, dat de Palestijnen nazaten zijn van de oude Bijbelse Filistijnen maar deze zijn

al meer dan 2500 jaar volledig van de aardbodem verdwenen.

De Bijbel maakt duidelijk dat er ook over Ammon een Godsspraak zal komen.

Zefanja 2:8-9 "Ik heb gehoord het ... het gehoon der Ammonieten, waarmee zij mijn volk smaadden en zich verhieven tegen hun gebied. Daarom zowaar Ik leef, luidt het woord van de Here der heerschen, de God van Israël, voorwaar Moab zal aan Sodom gelijk worden en de Ammonieten aan Gomorra, een veld van distelen en een zoutgroeve en een woestijn tot in eeuwigheid. Het overblijfsel van mijn volk zal hen plunderen en de rest van mijn natie hen erfelijk bezitten."

Uiteindelijk zal God een keer brengen in het lot van de Ammonieten (Jeremia 49:6).

Amalek

De Amalekieten waren een nomadisch volk die in Israëls zuidelijke woestijn en in de Sinaï leefden. Het volk stamt af van Amalek de zoon van Eliphaz, de zoon van Ezau (Gen. 36:2). De Amalekieten waren de eerste vijanden waar de *kinderen van Israël* mee te maken kregen na hun uittocht uit Egypte. Dat gebeurde niet op een heldhaftige manier maar vanuit de rug in de buurt van [Rafidim](#) (Ex. 17:8-16). Exodus 17:16 meldt dat om deze reden de strijd van de Here tegen Amalek zal zijn, van generatie op generatie. Sindsdien wordt Amalek voortdurend vermeld als een van de grootste vijanden van Israël. Zowel Saul als David stredden tegen de Amalekieten. Vanaf die tijd is hun rol uitgespeeld. Toch worden ze in Psalm 83 weer genoemd als één van de vijanden die hebben beraadslaagd om Israël te vernietigen. Dat geldt trouwens ook voor de Filistijnen, maar daarover later meer.

De Amalekieten gedroegen zich zoals de hedendaagse islamitische terreurbewegingen zich tegen de onschuldige burgers van het huidige Israël gedragen. Laafhartige moordpartijen op ouderen en kinderen. De Amalekieten van vandaag zijn niet als een land te duiden. Het gaat om islamitische terreurbendes die sinds de val van de Egyptische dictator Hosni Moebarak, de [Sinaï als uitvalsbasis gebruiken](#) voor terreuraanslagen op Israëlische doelen. In de Zesdaagse oorlog van 1967 kwam dit gebied onder controle van Israël en richtte er vervolgens militaire posten in. Tijdens de Jom Kippoer oorlog van 1973, kwam het hier opnieuw tot hevige gevechten tussen Israëlische en Egyptische troepen. Toch bleef de Sinaï deels onder controle van Israël. In het kader van het vredesverdrag tussen Israël en Egypte in 1979, stemde Israël er mee in zich uit dit gebied terug te trekken. De officiële overdracht aan Egypte vond in 1982 plaats.

Intussen is dit gebied de thuisbasis geworden van diverse wetteloze en bloeddorstige terroristen genaamd [Wilayat Sinai](#), of ISIS in de Sinaï. Op de muren staat geschreven dat de Sinaï een onafhankelijke islamitische staat is geworden. Een deel van de aanwezige terroristen worden door Iran gerekruteerd en gefinancierd en sommige vinden tegen betaling onderdak bij Israël' vijandige bedoeïenen die dit gebied al sinds mensenheugenis bewonen. Dit broeinest van terroristen is bovendien de smokkelroute voor wapens naar Gaza waar de terreurbeweging Hamas de dienst uitmaakt. Wilayat Sinai [begon in 2011](#) rond de tijd van de "Arabische Lente" onder de naam Ansar Bayt al-Maqdis, voordat hij in 2014 trouw zwoer aan de Islamitische Staat toen die groep bekendheid kreeg en vervolgens zijn naam veranderde.

Net als veel van de terroristische groeperingen in de regio, is de vlag jihad en het opleggen van de islamitische sharia in de hele regio. Er vinden trainingen van terroristen plaats, er worden raketten geproduceerd en er is een enorm smokkelnetwerk opgezet. Ze hebben [controleposten van de politie overgenomen](#) zoals in Sheikh Zuweid, een stad op slechts enkele kilometers van Gaza. Hier is geen enkele Egyptische agent meer te bekennen en het leger heeft

nauwelijks nog enige controle over dat gebied. Ook zien de terroristen dit gebied als uitvalsbasis [voor aanvallen op Israël](#).

Op 18 augustus 2011, werd nabij de plaats Eilat vlak langs de grens met Egypte, vanuit een [hinderlaag het vuur geopend](#) op een Egged autobus vol met soldaten van het Israëlische leger. Het was het begin van een meervoudige aanslag waarbij aan Israëlische kant 9 doden – waaronder twee kinderen – te betreuren waren. Daarnaast vielen er nog 30 mensen gewonden. In totaal twintig terroristen waarvan een gedeelte volgens ooggetuigen Egyptische legeruniformen droeg, namen deel aan deze terreuractie. Geschat wordt dat [de hele terreurcel](#) - in totaal een twintigtal terroristen - tijdens vuurgevechten zijn gedood. Twee van de gedode terroristen droegen bommen die waarschijnlijk bedoeld waren voor zelfmoordaanslagen. Als reactie op deze aanslagen voerde Israël een aanval uit op de leiding van de Saladin Brigades in Gaza, die de terreuraanval op Eilat uitvoerde. Daarbij werden ten minste zes terroristen van deze terreurbeweging gedood, waaronder de leider Abu Awad Kamel a-Neirab, die als het brein van de aanslag werd aangewezen.

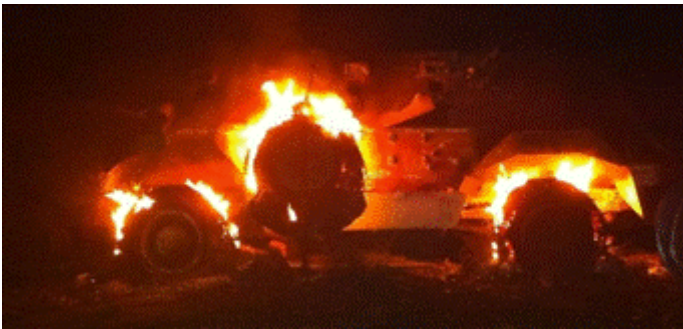

De totaal uitgebrande bus nabij Eilat

In 2012 werden raketten afgevuurd op Eilat en later dat jaar doodden gewapende mannen van Hamas en Wilayat Sinai Egyptische soldaten en vielen ze de Israëlische strijdkrachten aan bij de Kerem Shalom Crossing nabij Gaza. Op 18 juni 2012 drong een terreureenheid Israël binnen aan de zuidelijke grens met Egypte en openden het vuur op een IDF eenheid die veiligheid moest verschaffen voor een bouwplaats. Een werknemer van het Ministerie van Defensie werd hierbij gedood. De drie terroristen werden ook gedood. Minister van Defensie Ehud Barak

sprak van een “ernstige escalatie” en noemde de situatie in de Sinaï zorgwekkend. Om eventuele aanvallen effectief te beantwoorden heeft Israël daarvoor een speciale eenheid opgericht de [Caracal Battalion](#) die permanent zijn gestationeerd langs de hele Egyptisch-Israëlische grens.

Bij een aanval op een [Egyptisch politiebureau](#) bij de grens met Israël vielen op 6 augustus 2012 zeker zestien doden en zeven gewonden. Volgens de Egyptische staatstelevisie zat een islamitische terreurgroep achter de aanval in de Sinaï-woestijn. De gemaskerde terroristen waren bewapend met RPG raketten en explosieven en slaagden erin om twee Egyptische pantserwagens te veroveren, waarmee ze Israël binnenreden. Een Israëlische helikopter [vernietigde een voertuig](#), de andere wagen vloog in brand. Verscheidene van de terroristen probeerden vervolgens uit het geraakte voertuig te ontkomen maar werden onder vuur genomen en uitgeschakeld door de Israëlische luchtmacht. Acht aanvallers werden gedood.

Het door een Israëlische helikopter in brand geschoten voertuig.

Het belangrijkste doelwit van Wilayat is de Egyptische regering, die als te seculier wordt beschouwd. Sinds de verschillende terreurgroepen in de Sinaï actief zijn hebben de jihadisten talloze Egyptische soldaten vermoord, alsook politici en burgers in [een reeks afschuwelijke zelfmoordbomaanslagen](#), autobommen en schietpartijen. De groep voerde haar aanvallen op

Egypte in 2014 op toen Abdul Fattah al-Sisi aan de macht kwam na het verdrijven van Mohamed Morsi van de Moslimbroederschap.

Ze zijn in bezit van anti-tankraketten, zelfmoordgordels, granaatwerpers en ander wapentuig. Zo haalden de terroristen in januari 2014 in de Sinaï met een raket [een helikopter neer](#) van de Egyptische luchtmacht, waarbij de 5 bemanningsleden werden gedood. Ook worden zij beschuldigd van het neerhalen op 31 oktober 2015 van een Russisch vliegtuig, een Airbus A321 [Metrojet Flight 9268](#), dat op weg was van de Egyptische badplaats Sharm el-Sheikh naar Sint Petersburg in Rusland en waarbij alle 217 inzittenden en 7 bemanningsleden het leven lieten.

Met de steun van Israël begon al-Sisi de smokkeltunnels tussen de Sinaï en Gaza, die in dat jaar een belangrijke rol speelden in de Hamas-oorlog tegen Israël, de kop in te drukken. In 2018 waren er [42.000 Egyptische soldaten](#) in de Sinaï. In februari van dat jaar lanceerde al-Sisi met Israëlische steun een agressieve “Operatie Sinaï 2018”-campagne tegen Wilayat Sinaï. De acties hebben het vermogen van de groep om te opereren ernstig ingeperkt.

Terwijl Hamas de meeste aandacht krijgt vanwege zijn verachtelijke [antisemitische fundamentele handvest](#) en aanhoudende aanvallen op Israël, is de Joodse staat volledig omringd door terroristische groeperingen en staatssponsors van terrorisme. Hoewel ze allemaal een andere kijk hebben op de doelstellingen van het opleggen van de sharia en het vestigen van een kalifaat, streven ze allemaal naar een puur islamitische regio en een einde aan de Joodse staat.

Filistea

Terwijl de aloude Filistijnen al meer dan 2500 jaar volledig van de aardbodem verdwenen zijn, komen ze toch weer voor in de verschillende profetieën over de eindtijd. De profeet Zacharia maakt duidelijk dat we hier te

maken hebben met een 'bastaardvolk' (Zacharia 9:5-6-7). De Filistijnen van de oudheid waren geen bastaards. Het slaat op de Filistijnen van de eindtijd, de Arabieren die zich Palestijnen noemen. Het huidige Gaza is het oude woongebied van de Filistijnen en zij die daar nu wonen [koesteren dezelfde haat tegen de Joden](#), als de Filistijnen vroeger deden. En dat geldt hetzelfde voor de 'Filistijnen' die vallen onder het PLO-bewind in Ramallah. Tijdens de oprichting van de [Palestinian Liberation Organisation](#) (PLO) namen de Arabieren van deze terreurbeweging de naam Palestijnen aan en suggereert men sindsdien, dat ze al duizenden jaren als volk bestaan in dat gebied. Maar de geschiedenis [vertelt helemaal niets over een Palestijns volk](#).

De Bijbel noemt hen vijanden van Gods volk met een dodelijke en onverzoenlijke agressie. [God zal hen laten oogsten wat zijzelf gezaaid hebben](#). Volgens Genesis 10:13-14 zijn de Filistijnen nakomelingen van Misraïm, de zoon van Cham. In Amos 9:7 wordt de uittocht van Israël uit Egypte vergeleken met die van de Filistijnen uit Kafthor. In Zefanja 2:5 en Ezechiël 25:16 worden ze het volk der Keretieten genoemd. Kafthor is de Hebreeuwse naam voor Kreta, en in de Bijbelse traditie worden de Filistijnen dan ook nauw geassocieerd met de Keretieten of Kretenzen en derhalve geen Semieten. Er is geen wetenschappelijk, historisch, cultureel of volkenkundig verband tussen de polytheïstische Filistijnen van weleer en de Palestijnen van vandaag.

Zoals God in het verleden Zijn oordeel over de Filistijnen heeft laten gaan, zo zullen de Filistijnen van de eindtijd opnieuw in het oordeel van God terecht komen. Terwijl de wereld aan de kant van deze 'Filistijnen' staat, staat God lijnrecht tegenover hen. In Obadja staat in vers 19, dat het huis van Jakob (Israël) in de eindtijd o.a. de laagte, het land der Filistijnen in bezit zullen nemen. De profeet Zefanja is er heel duidelijk over hoe het met de Filistijnen aflopen zal (Zefanja 2:4-5-6-7). God heeft er geen enkele twijfel over laten bestaan van wie het land Kanaän zou zijn. De kust (Gaza) zal ten deel vallen aan het overblijfsel van het huis van Juda.

Ezechiël spreekt over wraakzuchtig handelen en bitter leedvermaak. Het is een ingewortelde haat. Hun vijandschap komt uit hun hart. Dat is precies wat de 'Filistijnen' van vandaag laten zien. De intenties van de "namaak Filistijnen" zijn door de jaren genoegzaam bekend geworden als men zich tenminste geen rad voor ogen heeft laten draaien.

PLO-zelfmoordaanslag op het Sbarro-restaurant in Jeruzalem op 9 augustus 2001.

Het uit 1964 stammende [PLO handvest](#), dat de vernietiging van Israël voorstaat, is niet herroepen. Zij willen een eigen staat op het grondgebied dat al meer dan 3000 jaar van Israël is met Jeruzalem als hun hoofdstad. Maar er zal een oordeel komen over dit volk omdat God het land Kanaän niet voor de Palestijnen bestemd heeft. Religieuze Joden noemen de tegenwoordige Palestijnen naar de Oudtestamentische 'Filistijnen' en zien het Israëlisch-PLO-conflict als de voortzetting van de strijd om het land in de tijd van de rechters en de koningen. Zij

worden door God als afgodendienaren gekenschetst die tegen Israël een eeuwige onverzoenlijke haat koesteren. Diverse Bijbelteksten maken duidelijk dat het niet goed met hen zal aflopen. De profeet Amos maakt duidelijk dat de Here vuur zal werpen binnen de muur van Gaza zodat het zijn burchten verteerd en de profeet Joël spreekt van vergelding op de hoofden van de inwoners van alle landstreken van Filistea.

Assur (Syrië en noord Irak)

Assur vormde in de oudheid een historisch gebied dat in het Westen werd begrensd door de Middellandse Zee, in het Noorden door het Taurusgebergte, in het Oosten door de Eufraat en het Zuid Oosten en het Zuiden door Arabië. Onder het bewind van de in het jaar 2000 gestorven [dictator Hafez al-Assad](#) is Syrië betrokken geweest bij elke [oorlog tegen Israël](#). De onder controle van de huidige dictator Bashar al Assad staande pers bestoken de eigen bevolking al jaren met een stroom anti-Israël propaganda en schokkende antisemitische uitspraken. Ze beschuldigen Israël van staatsterrorisme, misdadige moordacties en verwoestingen, erger dan wat nazi-Duitsland ooit heeft gedaan en noemen de Israëlische leiders bloeddorstige zionistisch monsters. Het doel achter deze ophitselij is een legitiem excuus te creëren voor een toekomstige aanval op Israël samen met de andere broeders in het kwaad.

Een van de hete hangijzers tussen Syrië en Israël is de Golan-hoogvlakte. Deze hoogvlakte is onmisbaar voor het voortbestaan van Israël. Dit werd al vastgelegd in het [Mandate for Palestine](#) in 1922, door de toenmalige Volkerenbond in Geneve toevertrouwd aan Engeland voor de stichting van een “Jewish National Home”. De Britten gaven het in 1923 vervolgens aan Frankrijk die het inlijfde in hun eigen mandaat over Syrië. Dit was echter in artikel 5 van het mandaat verboden. Uiteindelijk werd Syrië in 1945 onafhankelijk en kwam de Golan volkomen ten onrechte in hun bezit. Dit plateau is sinds de door de Arabische landen aan Israël opgedrongen zesdaagse oorlog in juni 1967 weer in bezit van de Joodse staat. Het werd door Syrië gebruikt als een enorme militaire basis van waaruit het noorden van Israël dagelijks werd bestookt met moordend vuur waarbij honderden Israëlische slachtoffers zijn gevallen.

Maar Syrië is niet de rechtmatige eigenaar van dit gebied. Velen realiseren zich niet dat de Golan-hoogvlakte het Bijbelse Basan is. Dit gebied is in de 13^e eeuw v. Chr., door de Israëlieten in opdracht van God door Jozua in bezit genomen en aan de halve stam van Manasse toegewezen. Het hoort onlosmakelijk tot het erfdeel van het volk van Israël. Tientallen opgravingen tonen aan dat er sprake is geweest van eeuwenlange Israëlische aanwezigheid.

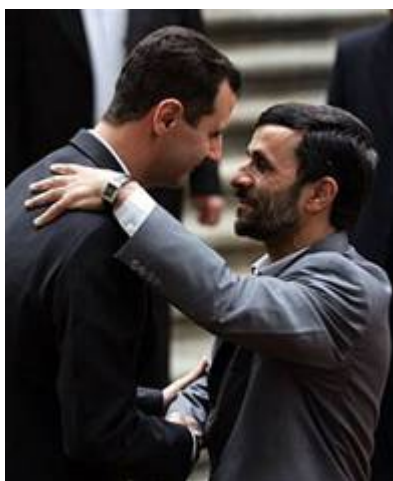
Jozua 13:8-11-12 “Tezamen met de (andere helft van de stam Manasse) hebben de Rubenieten en de Gadieten hun erfdeel ontvangen, dat Mozes hun gegeven had aan de overzijde van de Jordaan verder Gilead en het gebied der Gesurieten en der Maächatieten benevens het gehele Hermongebergte en geheel Basan tot Salcha toe. het gehele koninkrijk van Og in Basan.”

In het gevecht van Edrei versloegen de Israëlieten onder Jozua het leger van Og, de koning van Basan en veroverden een gebied waartoe in totaal 60 plaatsen met muren hoorden. [Het stond bekend als het land van de Refaïeten, een reuzengeslacht](#). De profeet Jeremia maakte al duidelijk dat Israël ooit in de toekomst naar dit erfdeel zou terugkeren.

Jeremia 50:19 “..... en Ik breng Israël terug naar zijn weide, opdat het Karmel en Basan afweide.”

Ook de profeet Micha profeteert dat het volk van Israël in de toekomst weer zal weiden in Basan, als in de dagen van ouds en ook in Gilead dat nu nog een onderdeel van Jordanië vormt.

Het Syrische regiem heeft nooit de indruk gewekt in echte vrede geïnteresseerd te zijn. De in het westen opgegroeide en tot oogarts opgeleide Bashar al Assad is in het voetspoor van zijn vader getreden. Ook hij maakt er geen geheim van een diepe haat te koesteren tegen Israël en de vernietiging ervan na te streven. Regelmatig beschuldigd hij Israël van nazipraktijken tegen de ‘Palestijnen’ en noemt hij Israël in zijn redevoeringen een misdadige en moorddadige staat.

De Syrische dictator Bashar al Assad met zijn grote vriend de Iraanse apocalypticus Mahmoud Ahmadinejad (de kop van de slang)

Er blijft van het Syrische bewind een gruwelijke genocidale dreiging uitgaan voor Israël. Damascus heeft bedreigd Israël naar het “stenen tijdperk terug te sturen” wanneer ze door de Joodse staat met onconventionele wapens mocht worden aangevallen. De Koeweitse krant *Al-Rai* citeerde een Syrische bron die zei dat in het geval van een oorlog met Israël, de Joodse staat op vele fronten tegelijk aangevallen zal worden. Syrië zou in staat zijn per dag 60 ballistische raketten en 600 tactische raketten op Israël af te vuren. Vandaag is het bewind bezig haar eigen [onderdanen te vermoorden](#).

Er zal een Godspraak over Damascus komen.

Jesaja 17:1 “Zie, Damascus wordt weggenomen, zodat het geen stad meer is het wordt een puinhoop, een bouwval.”

Jeremia 49:27 “Ik zal een vuur aansteken binnen de muren van Damascus, dat de burchten van Benhadad zal verteren.”

Deze Bijbelteksten laten weinig aan duidelijkheid te wensen over. Er zal een moment komen [waarin Damascus in zijn geheel zal worden weggevaagd](#). De profeet Jeremia spreekt van een verterend vuur en dat is precies wat er gebeurt bij een kernexplosie. Volgens Jeremia 49:24-27 blijken de inwoners van Damascus aan dit oordeel te

kunnen ontsnappen. „*Ontmoedigd is Damascus, het keert zich tot de vlucht en schrik heeft hen bevangen...Hoe is de roemrijke stad verlaten...Daarom zullen haar jonge mannen vallen op haar pleinen en al de krijgslieden...omkomen.*” Blijkbaar wordt Damascus eerst door Israël gewaarschuwd d.m.v. bijvoorbeeld pamfletten, radio en telefoon, zoals ook de inwoners van Gaza werden gewaarschuwd tijdens de oorlog [Cast Lead](#) tegen de terreurbeweging Hamas begin 2009. De mensen slaan in paniek op de vlucht. De soldaten die moeten blijven, komen om. Damascus (in het Arabisch: Dimashq ash-Sham, wat ‘noord’ of ‘noordelijk’ of ‘noordelijk land’ betekent), wordt beschouwd als één van de oudste ononderbroken bewoonde steden op aarde.

Hamas en de “Bende van Ramallah” maken keer op keer duidelijk geen vrede met Israël te willen. Ook werken deze bendes samen met ISIS in de Sināi en met Hezbollah in Libanon. De vijand van Israël scherpt zijn zwaard en spant de boog, aldus Psalm 7. Maar dat zal Israëls vijanden nog duur komen te staan. De islamitische terroristen zijn satanische moordenaars die er constant op uit zijn onschuldigen te vermoorden. Het wordt tijd dat Israël tot actie overgaat net zoals in de zesdaagse oorlog. Niet meer wachten totdat de islamitische horden met de aanval beginnen en het raketten regent op de onschuldige Israëlische bevolking. Van Europa mag Israël helemaal niets verwachten want Brussel staat al jaren aan de kant van Israëls vijanden. De wereldleiders hebben geen idee waar het met onze wereld naar toe gaat omdat ze de Bijbel niet kennen. Het wordt tijd dat Israël de vijanden die land en volk willen vernietigen, voorgoed uitgeschakeld. Laten wij bidden dat de Israëlische militairen Gods bescherming mogen ervaren wanneer ze straks ten strijden moeten trekken om land en volk te verdedigen. Laten al die christenen die menen dat het huidige Israël niet van Godswege is ontstaan in 1948, wakker worden en massaal achter het kleine Israël gaan staan want Israëls vijanden tieren.

De hele geschiedenis door blijkt er niets veranderd in de aard en in de identiteit van Israëls vijanden en daarom zullen ook in de eindtijd de volken die in opstand komen tegen Israël geoordeeld worden. Met islamitische landen is geen vrede te sluiten, omdat de moslimideologie voorschrijft dat de ongelovigen bedrogen moeten worden en als dat nodig is, ze te slachten. De Arabische burenen die door Israël in de vorige oorlogen volledig in de pan zijn gehakt, hebben hun les niet geleerd. De Bijbel maakt duidelijk dat ze nogmaals op avontuur zullen gaan, in de veronderstelling dat ze een volgende oorlog kunnen winnen. Maar ook deze oorlog zal door Israël gewonnen worden omdat God Zelf voor Zijn volk tussenbeide zal komen. God Zelf staat Borg voor het voortbestaan van Zijn volk, dat immers de drager is van talrijke heilsbeloften, die een eeuwigdurende strekking hebben. Velen hebben in het verleden geprobeerd Israël te vernietigen maar hebben daar hopeloos in gefaald. God wil niet en zal niet toestaan dat Israël wordt vernietigd.

Terug naar: [Inhoud](#)